

روز دانش آموز

دانش آموزان همچون سایر گروه های ملت در اطاعت از فرمان حضرت امام (ره) که همه را دعوت به مبارزه بی امان با رژیم امریکایی شاه می نمود، سر از پا نمی شناختند و نجات اسلام را در پیروی کامل از امام (ره) سازش ناپذیر می دانستند. این طبقه جوان و فعال جامعه بحق یکی از ارکان و پایه های مهم انقلاب پیروزمند اسلامی بودند.

صبح روز 13 آبان 1357 ه.ش دانش آموزان در حالی که مدارس را تعطیل کرده بودند روبه سوی دانشگاه نهادند تا بار دیگر پیوندشان را با رهبر بت شکن خویش به جهان اعلام نمایند. این جوانان پرشور خداجو گروه گروه داخل دانشگاه شدند و به همراه دانشجویان و گروه های دیگری از مردم در زمین چمن دانشگاه اجتماع کردند. مأموران شاه، دانشگاه را به محاصره خود درآورده بودند تا چنانچه فریاد حق طلبانه از گلوئی برخاست آن را با گلوله پاسخ دهند. دانش آموزان در کناره نرده ها و زمین چمن اجتماع کرده بودند و فریاد مقدس "الله اکبر" آنان فضا را می شکافت و تا فاصله های دور طنین می انداخت.

ساعت یازده صبح مأموران ابتدا چند گلوله گاز اشک آور در میان دانش آموزان و دانشجویان پرتاب کردند. اجتماع کنندگان در حالی که به سختی نفس می کشیدند، صدای خود را رساتر کردند و با فریاد دشمن شکن "الله اکبر" لرزه بر اندام مأموران مسلح شاه افکندند.

در این هنگام تیراندازی آغاز شد و لاله های انقلاب یکی پس از دیگری در خون غلتیدند جوانان با فریاد الله اکبر و با شعارهای مرگ بر امریکا و مرگ بر شاه به شهادت رسیدند و انقلاب خونین اسلامیشان را تداوم بخشیدند و دشمنان اسلام را بیش از پیش به رسوایی و شکست کشاندند. در این واقعه 56 تن شهید و صدها نفر مجروح شدند. یکی از شاهدان عینی می گوید.

"شنبه 13 آبان سال 1357 ساعت 11 صبح، بیش از هفت هزار دانش آموز و دانشجو و دیگر طبقات مردم در محوطه دانشگاه تهران گرد آمده و عده ای سرگرم تماشای نمایشگاه عکس بودند و گروهی به سخنرانی گوش می کردند که ناگهان یک کپسول گاز اشک آور در هوا چرخید و روی زمین دانشگاه فرود آمد. عده ای سراسیمه به سوی در ورودی دانشگاه دویدند، ولی در همین موقع صدای

تیراندازی بلند شد. سربازان از پشت میله های دانشگاه به سوی مردم شلیک کردند. هنوز فریادهای "نترسید تیراندازی هوایی است" بلند بود که دانشجویی به زمین غلتید، از این لحظه به بعد دانشگاه و خیابان های اطراف آن مبدل به صحنه جنگ و گریز شد. دانشجویان و دانش آموزان قصد داشتند آن روز به سوی منزل مرحوم آیت الله طالقانی راه پیمایی کنند. درست هنگامیکه عزم خروج از دانشگاه کردند با تیراندازی نیروها مواجه شدند و به دنبال آن دانشگاه صحنه برخوردهای خونین شد. مجروحان توسط دانشجویان به بیمارستان منتقل شدند.

در همان ساعات اولیه نیروهای ضربت وارد دانشگاه شدند و دانشجویان و دانش آموزان برای مقابله با این حمله آتش افروختند و به دنبال آن مأموران پس از چند متر پیشروی در دانشگاه آنجا را ترك کردند.

با شدت گرفتن تظاهرات، مأموران حکومت نظامی خیابان های اطراف دانشگاه و قسمتی از خیابان انقلاب را بستند و دانشجویان و دانش آموزان در خیابانهای اطراف پراکنده شدند. تظاهرکنندگان در چند نقطه خیابانهای جمهوری اسلامی و ولی عصر (عج) و خیابان های منشعب از آن آتش افروختند و با دادن **شعار** الله اكبر و لا اله الا الله خود را از حملات ددمنشانه مأموران نجات می دادند.

ساعت دو بعداز ظهر مجدداً سربازان حکومت نظامی بر روی دانشجویان و دانش آموزان که در داخل دانشگاه بودند، تیراندازی کردند که در همان لحظات اول عده ای از دانشجویان به زمین افتادند و در خون غلتیدند. دانشجویان و دانش آموزان با پلاکاردهایی که در آن شمار کشته شدگان دانشگاه را نوشته بودند با دادن شعار الله اكبر خمینی رهبر به راه پیمایی پرداختند. جنگ و گریز مأموران نظامی با دانشجویان و دانش آموزان تا پاسی از شب ادامه داشت ❖❖"

امام خمینی (ره) در پیامی که به همین مناسبت از پاریس برای امت قهرمان ایران فرستادند، فرمودند:
"عزیزان من صبور باشید که پیروزی نهایی نزدیک است و **خدا** با صابران است. ایران امروز جایگاه آزادگان است ❖ من از این راه دور چشم امید به شما دوخته ام ❖ صدای آزادیخواهی و استقلال طلبی شما را به گوش جهانیان می رسانم".